

Ret til at benytte den. Jeg synes, at det maa man være klar over, inden man udvider den. Er det en Ret, som ingen Steder benyttes her i Landet, er der jo ingen Grund til at udvide den.

Det ærede Medlem ankede dernæst over mangelfuld Desinfektion i Skibe og spurgte specielt, om Rum, i hvilke der havde opholdt sig tuberkuløse Sømænd, ikke bleve desinficerede. Der aabnes Adgang dertil i Lov Nr. 69 af 14. Maj 1905 § 5, der giver den almindelige Regel, at Opholdslokaler, hvori saadanne Patienter have haft varigt Ophold, kunne underkastes Desinfektion for det offentlige Regning. Men denne Bestemmelse kan naturligvis ikke anvendes i alle Tilfælde, blandt andet af den Grund, at der ikke kommer Anmeldelse.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) rettede en Henvendelse til mig eller en Kritik, kan jeg sige, i Anledning af den Bevilling, der var meddelt den nu fallerede Teaterdirektør Fjeldgaard, til at spille Komædie paa Casino. Jeg skal begynde med at oplyse, hvorledes det faktiske Forhold er med Hensyn til Casino. Der er her givet Bevilling til et Aktieselskab, ikke, som ved andre Teatre, til en privat Person. Den sidste for Casino udstedte Bevilling er fra 21. Juni 1910 — den er altsaa udstedt af min ærede Forgænger — og omfatter et Tidsrum af 5 Aar. Selskabet skal have en Mand, der anerkendes som Bestyrer af den paagældende Bevilling. Selskabet søgte om dertil at maatte faa Hr. Teaterdirektør Fjeldgaard. Nu havde det været let nok at tilsidesætte Hr. Fjeldgaard, hvis der havde været bragt flere i Forslag, saa at der var overladt Ministeriet Valgfrihed mellem forskellige Personer; saa vilde en Kritik af, at man netop havde valgt denne Person, have haft større Vægt; men naar der ikke overlades Ministeriet Valgfrihed, naar der kun var den ene, saa kan man ikke, i alt Fald ikke i saa høj Grad, bebrejde Ministeriet, at det har taget ham. Om den paagældende blev det oplyst for Ministeriet, at man kun sluttede Lejemaal med ham, naar han havde en Driftskapital paa 35,000 Kr. Da den første Bestyretilladelse blev givet til Casino forrige Vinter, blev den givet til en Mand, som havde mindre endnu. Den Gang beskæftigede jeg mig saa grundigt med den Sag, at jeg, uden at det skal være til Forklæjning for nogen af mine Forgængere, tør sige, at man aldrig har beskæftiget sig grundigere med den. Navnlig gik jeg Kontrakten mellem Casino-

Etablisementet og den paagældende Bestyrer meget grundigt igennem, og jeg forlangte adskillige Bestemmelser i den ændrede i Bestyrerens Favør, fordi jeg haabede derved bedre at kunne sikre ham saavel som Skuespillerne, hvis Interesse jeg, lige saavel som det ærede Medlem, først og fremmest har for Øje. Jeg gjorde alt, hvad der kunde gøres, tør jeg nok sige. Jeg saa, at den Driftskapital, han havde, var ringe, nemlig kun 15,000 Kr., eller maaske var det 19,000 Kr., jeg tør ikke sige det med absolut Sikkerhed, men det forekommer mig, det var 15,000 Kr. Fjeldgaards Driftskapital var altsaa det dobbelte. At Hr. Fjeldgaard har brugt en Del af disse Penge til at betale Gæld for Hr. Holger Rasmussen, har jeg vistnok ikke faaet Meddelelse om. Jeg har faaet meddelt den 9. Juni, at Skuespillernes Krav for den forløbne Sæson vare fyldestgjorte. Det har jeg altsaa faaet at vide, før Bevillingen blev givet. Man meddelte mig, at han havde 35,000 Kr. i Driftskapital. Havde han brugt noget af den i Forvejen, var det jo i Virkeligheden ikke Driftskapital altsammen. Men skulde man nu give en saadan Bevilling alene af Hensyn til, hvor mange Penge vedkommende har? Det ærede Medlem, som jo kender disse Forhold saa udmærket godt, vil sikkert give mig Ret i, at vi jo kende Eksempler paa, at Folk, der have begyndt deres Teaterdirektørvirksomhed saa at sige uden Penge, ere endte som velstaaende Folk; det er ganske vist ikke mange — jeg kan rent privat sige det ærede Medlem de Eksempler, jeg tænker paa — men det er dog set. Paa den anden Side har man ogsaa set Folk gaa dertil med meget stor Kapital og med meget stor Teaterinteresse og -forstand, og de have tabt alle deres Penge og paadraget sig en betydelig Gæld. Jeg tror egentlig ikke, der kan bebrejdes Ministeriet noget i den Sag. Den Indstilling, der blev afgiven af Censor, var vel ikke meget rosende for den paagældende — det kan jeg ikke sige — men han turde paa ingen Maade misanbefale ham, navnlig ikke i den foreliggende Situation, hvor der intet Valg var, men hvor det maatte blive ham eller ingen. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at jeg omfatter denne Sag med stor Interesse, og jeg skal altid tage mig af disse Spørgsmaal, men det er meget vanskeligt, thi hvori bestaar egentlig Betingelserne for at kunne drive et stort Teater? Penge ere i hvert Fald ikke nok. Hvis ærede Medlemmer ville læse Avisud-